

NYÁRI ÜZENET

2011

Az elsőáldozás ünnepe

Kedves testvérek!

Májusi hónap mindig az egyik legszebb a számomra. Ebben az évben különösen hálások lehetünk az Istennek, mert e hónap valóban a felüdülés, az arc fürdetése a nap sugaraiban, a természet teljes szépséges odaadása, a virágok különböző színekben mintha táncot lejtenének. Érezni a belső harmóniát, az Isten, a természet szépsége és az Ember között.

E harmóniának szépségét énekli meg az egyház a májusi litániák imádságában. Hétköznaponként a szentmisét követően imádkoztuk a lorettói litániát a Boldogságos Szűz Anya közbenjárásáért, hogy az Igét elfogadó, alázatos Anya kíséren bennünket életünk útján.

Úgy érzem, az életben mindenkinek van lelki vázája. Ha ajándékba kapunk vázát, az úgy teljesedik ki, ha mindig van benne szép virág. Az üres váza látványa nem szép, akármilyen értékes lehet, ha nincs benne virág. Olyan, mint a boldogtalan ember, valami, pontosabban Valaki hiányzik az életéből.

Milyen szép emberi gesztus, amikor nem csak a magam lelki vázájába helyezem az imádság virágait, hanem a szeretteim, az embertársaim lelki életére is gondolok, és törődöm velük, lelkileg, szellemileg is! Az életet ajándékba kapjuk a teremtető Istentől. Ezt az életet nekünk kell kiteljesíteni Isten segítségével úgy, ha elfogadjuk tőle ezt a segítséget, hogy megtöltsük Élettel és Lélekkel.

Hála az Istennek sokan vannak még, akik megkereszteltetik gyermeküket, gondoskodnak a lelki életükről, és így egy csodálatos Isteni kegyelem részesévé válnak.

Ily nagy kegyelemnek lehettünk tanúi május utolsó vasárnapján, amikor a templom előtti Mária oltárnál szentmise keretében az első szentáldozást ünnepelhettük. Isten csodás tetteit tapasztalhattuk meg azáltal, hogy a megtört kenyérből először részesülhettek gyermekeink. A fehér ruhába öltözött kislányok és a fehér ingben lévő kisfiúk meghatottsága, a szülők a keresztszülők, a nagyszülők, rokonok, a hívek közössége, öröme kifejezte az Élet ajándék voltát, hogy akárhogy is alakul sorsunk, ISTEN TUDJA SZÉPPÉ TENNI ÉLETÜNKET!

Azon testvérek, akik jelen voltak e szép ünnepen valóban megtapasztalhatták a szeretet erejét.

”Fehér ruhát és fehér inget vettem fel, szüleim áldásával, tiszta emberként állok az Isten elé, hogy amikor magamhoz veszem a szent ostyát, társam és támaszom legyen az Isten egy életén át!”

Virágcsokorba szedett imádságunk tegye széppé és ünneppé az ő életüket és mindnyájunk életét!

Szalay Zoltán atya

Evangelium Szent János szerint (10,22-39)

A templomszentelés ünnepét ülték Jeruzsálemben. Tél volt. Jézus éppen a templomban járt, Salamon csarnokában.

A zsidók körülvették, és kérdezték tőle: "Meddig tartasz még bizonytalanságban minket? Ha te vagy a Messiás, mondd meg nekünk nyíltan."

Pieter Bruegel: Vak vezet világítalant

"Mondtam már nektek - felelte Jézus -, de nem hiszitek. A tettek, amelyeket Atyám nevében végbeviszek, tanúságot tesznek mellettem. Mégsem hisztek, mert nem vagytok juhaim közül valók. A juhaim hallgatnak szavamra, ismerem őket, és ők követnek engem. Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, nem ragadja ki őket a kezemből senki. Atyám adta őket nekem, s ő mindenkinél nagyobb: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. S én és az Atya egy vagyunk."

A zsidók újra köveket ragadtak, s meg akarták kövezni.

Jézus megkérdezte tőlük: "Láthattátok, mennyi jót vittem végbe Atyám erejéből. Melyik jótettemért akartok megkövezni?"

"Nem jótettedért kövezünk meg - felelték a zsidók -, hanem a káromlásért, azért hogy ember létedre Istenné teszed magadat."

Jézus folytatta: "Hát nincs megírva törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? Ha már azokat is isteneknek mondta, akikhez az Isten szólt, és az Írás nem veszítheti érvényét, akkor hogy vádolhatjátok káromlással azt, akit az Atya megszentelt és a világba küldött, azért mert azt mondtam: Isten Fia vagyok? Ha nem Atyám tetteit viszem végbe, ne higgyetek nekem. De ha azokat viszem végbe, akkor ha nekem nem hisztek, higgyetek a tetteknek, hogy végre lássátok és értsétek: az Atya bennem van s én az Atyában vagyok."

Erre ismét el akarták fogni, de kiszabadult kezük közül."

Elsőáldozás Leányfalun

Húsvét hatodik vasárnapján, május 29-én tizenöt kisfiú és kislány lett elsőáldozó Leányfalun. Szép, napfényes időben a templom előtt tartott szentmisén vehették magukhoz először az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztust a megilletődött, fehér ruhába öltözött gyerekek.

Az elsőáldozás a második lépése annak a fogadalomnak, amelyet mi, szülők házasságkötésünkön tettünk, amikor megfogadtuk, hogy születendő gyermekeinket elfogadjuk és Jézus Krisztus tanításai szerint neveljük. E fogadalom első lépéseként részesültek a gyerekek a keresztség szentségében, majd ennek szellemében vettek részt később rendszeresen a szentmiséken és a hittan órákon.

Ahhoz, hogy az eucharisztia szentségében részesülhessenek, komoly felkészülést kívánt a gyerekektől:

meg kellett tanulniuk a tízparancsolatot, a szentségek fogalmát és tartalmát, a szentgyónás, a szentáldozás menetét, a hozzá kapcsolódó imákat.

Felkészítésüknek nagyon szép példáját adta az munka, amelyet Tegzes Márti hitoktató és Zoltán atya végzett az elmúlt tanévben. Márti, a maga kedves és odaforduló személyiségével, ötletes, mégis komoly tartalommal megtöltött formában tanította meg az elsőáldozásra készülőknek a lelki és gyakorlati tudnivalókat úgy, hogy eközben a hittanos csoportot is igyekezett közösséggé formálni: plébániai foglalkozásokat tartott, közös kirándulást szervezett. Itt Klári néni, a kisebbek

hitoktatójának segítségét is hadd említsem meg, megköszönve a sokéves munkát is, amit a gyerekekkel végzett és végez.

Zoltán atya szombat délelőttönkénti elsőáldozási oktatásán megtanította a gyerekeknek, hogy ebben a felkészülési időszakban nemcsak egyszeri alkalomra készülnek, hanem életük sok-sok vasárnapos szentáldozására.

Ezen a vasárnap délelőttön szép, ünnepélyes szentmise keretében történt meg tehát az elsőáldozás. A gyerekek, a hívekkel együtt, megújították azt a keresztségi fogadalmat is, amelyet egykor szüleik és keresztszüleik tettek helyettük. Majd a szülők megáldották gyermekeiket. Sokakat elérzékenyített ez az aktus!

Szentáldozáskor először a fehér ruhás elsőáldozókislányok következtek, őket követték az ünneplős kisfiúk, majd a szülők és a hívek. Megható pillanatok voltak.

A szentmise végén a gyerekek átvették az elsőáldozási emléklapot és egy-egy meglepetésként ajándékba kapott szentírást, majd elkészültek a közös fényképek.

Köszönet a Jóistennek a szép időért, Zoltán atyának, a hitoktatóknak, a zenészeknek, hogy munkájukkal, a szülőknek és a híveknek, hogy közös imájukkal széppé és méltóvá tették ezt az ünnepet!

Zetelaki Orsolya

Tavaszi ünnepeink képei

A nagypénteki keresztútától a nagyszombati feltámadási körmenetig mutatják ezek a képek a húsvéti ünnep szertartásainak megragadó és lélekemelő pillanatait.

***A képek erről az
oldalról az
internetes verzióból
kimaradtak tárolási
hely hiánya miatt!***

Úrnapja is egy olyan ünnep, amely a szakrális tartalmával egyszerre közösségi ünnep is. Közösségi, mert az ünnepen való részvételhez nem elég a személyes jelenlét, sokan a közösségből előkészítik az ünneplés környezetét, megépítik a sátrakat, és szépen be is rendezik azokat. Így volt ez az idén is.

Az oltáriszentség külön megünneplését egy liège-i apáca, Liège-i Szent Julianna kezdeményezte a XIII. században, majd IV. Orbán pápa hirdette meg, miután 1263-ban megtörtént a vérét hullató átváltoztatott ostya csodája egy szentmisét bemutató pappal Bolsenában, akit előtte kétség szállt meg az ostya Krisztus testévé változásával kapcsolatban.

Zarándoklat Salzburg vidékére

Egyházközségünk összeszokott zarándokcsapata, néhány újonnan csatlakozóval kiegészülve, nyugatnak vette az irányt. Salzburg és környéke volt a célterület, a zarándoklat célja pedig az ottani természeti és kulturális szépségek közös élményének megélése, kiegészítve lelki tartalommal, imával, szentmisékkal. Nem társasutazás, hanem a kis lelki közösség együttléte volt a cél.

Az út során mindig vegyesen kaptuk az Isten alkotta természet és az ember alkotta építészet szépségeit.

Az oda úton a Melki apátság meglátogatása volt a bónusz, meg a Wachau látványa odáig. Az apátság magas színvonalú múzeuma, az apátsági templom, az egész apátság elhelyezkedése a Duna feletti szirten jó bevezetője volt az útnak.

Programon kívül ugrottunk be Szt. Florian-ba is, éppen Flórián napon. Mivel Szent Flórián köztudomásúan a tűzoltók védőszentje, így a helységben talált búcsú is leginkább a helyi tűzoltók körül zajlott. Mi nem álltunk az ünneplők közé, de az Ágostonrendi apátság megtekintése e nélkül is növelte elraktározott élményeink mennyiségét.

Vöcklabruckban szálltunk meg, ami egy öreg városmaggal rendelkező kisváros nem túl messze Salzburgtól és közel a salzkammerguti tavakhoz. Az öreg városmagban volt a szállodánk, amely több épület összeépítésével hoztak létre. Ennek következtében zegzugos utakon jutottunk szobánkba, vagy az étterembe. Mire eljöttünk, meg is tanultuk a járást. Nem volt ez kellemetlen, inkább jó hangulatunkat fokozta.

Másnap Salzburg volt a főcél. Gyalogosan jártuk be, amit hatórányi idő alatt lehetett. De ebbe a hat órába sok minden fért bele. Különösen jó szervezéssel, amelyet Fischer István barátunknak, társunknak köszönhattünk most is, mint már oly sokszor.

A Mirabell kerten átsétálva, majd a átkelve a Salzach hídján jutottunk a belvárosba. Mozart szülőháza mellett csak elhaladtunk, majd betértünk a ferencesek templomába. Az eredetileg már a VIII., majd a XII. században épült román és gótikus templom ritkaságnak számít Ausztriában, mivel a barokk kor átalakításai csak kis mértékben változtattak a templom stílusán.

A Szt. Péter bencés apátsági templomban egy koreai csoport szentmiséjébe csöppentünk. Ahogy Zoltán atya később fel is hívta figyelmünket, valóban megtapasztalhattuk a katolikus egyház egyetemességét: egy szó megértése nélkül is tudtuk követni a mise folyamatát, ha rövid időre is, de teljes lélekkel tudtunk bekapcsolódni abba.

Salzburg hosszú évszázadokon keresztül egyházi központ, hercegérsekség volt. Ennek sok nyomát találtuk, de a legjelentősebb a katedrális. Az idők során többször is elpusztult a VIII. századtól létező épület. A ma látható dómot 1614-ben kezdték építeni, majd az egyik leghíresebb hercegérsek, Paris Graf Londron adta át a szentélyt 1628-ban.

Délután felvitettük magunkat siklóval a várba, ahonnan a kilátás a városra és a környékre nagyon szép. A várban látható gyűjteménynél nagyobb élmény volt ez a kilátás és a vár maga.

A nap végén a Mondsee partján lévő azonos nevű városka bazilikájában tartottuk szentmisénket az előre egyeztetett időben. A szolgálatot teljesítő sekrestyés is végighallgatta a misét, még ha nem is értette a szöveget. Utána megindult szavakkal mondta el, mennyire megérintette őt a szertartás, a közös élmény.

A következő nap célja a salzkammerguti tavak vidéke, a táj és az ottani helységek megtekintése volt. Gmunden, ragyogó napsütés, Traunsee, békés tópart, szép barokk templom, Traunkirchen, ismét egy szép barokk templom egy egészen különleges szószékkel. Az apostolok halász-csónakja a kivetett hálóval. Az Úr szavára majd megtelik a háló.

A következő állomás Bad Ischl, Ferenc József királyunk és Sissy királynénk pihenőhelye és Lehár Ferenc operett szerző nyári tartózkodási helye, az ischler sütemény származási helye. Hosszabb sétát tettünk a városban, de nem hagytuk ki a Szt. Miklós templomot, amely az említett uralkodói pár eljegyzésének színhelye volt.

Innen a szó szerint festői Hallstadt városkát vettük célba, amely az azonos nevű tó partján kapaszkodik a meredek sziklafalba. A környék hajdani sóbányászatának egyik központja. A templom körüli temető olyan kicsi, hogy a régebbi sírok exhumált csontjait, koponyáit – névvel ellátva – egy csontkamrában tornyozzák fel. A templomban két gyönyörű szárnyas oltárt is megcsodálhattunk, környékbeli fafaragó mesterek munkáit a XV. századból.

Újabb bónusz következett. Gosausee, hatalmas hegyekkel, köztük a Dachstein csoporttal határolva. A továbbra is ragyogó napsütésben szikrázó fehérségű háttérrel kaptunk fényképeinkhez a hófödte hegyekkel.

Szt. Wolfgang, az azonos nevű tó partján fekvő híres nyaralóhely, búcsújáró hely, újabb gyönyörű templom, újabb gyönyörű szárnyas oltár a Szt. Wolfgang templomban, az oltár előtt aznapi szentmisénk. Egy újabb maradandó élmény.

Hazafelé még két programon kívüli program: Kremsmünster bencés apátsága, ahol egy bérmlási ünnepségbe csöppentünk, majd Steyr városka szép utcáin sétáltunk.

Utolsó állomásunk Heiligenkreuz volt, az ottani ciszter kolostor megtekintése, majd szentmise a Szentkereszt-ereklét őrző templomban.

Érdekes, tanulságos volt a kolostor végigjárása, történetének megismerése. Azonban nem ez tette ránk a legmélyebb benyomást, hanem vezetőnk személyisége. Mindenkit megragadott és mindenkit elgondolkoztatott a minket végigkísérő magyar nővér lényeg. Amely áthatotta az ismereteket a kolostorról, a hideg és rideg falakat, a sokszor szerencsétlen kolostor-történelmet, az ott élt és élő atyák mindennapjainak ritmusát. Amely minket a lelkünkben is megragadott. Zoltán atya szerint a nővér tiszta hite volt ez, ami így hatott ránk. Ez mindenben át érződött, amit a nővér tett, vagy mondott. Ez a hit személytelenné, szinte én-nélkülivé tette őt. Nem udvariasságból nem mutatkozott be, hanem mert számára már a saját személye valóban jelentéktelenné vált.

Nem álszerénység, hanem valódi feloldódás a hitben, a teljes önátadás Istennek és az ebből fakadó derű sugárzott ránk. Úgy egyéniség, hogy egy nagy egység kis egyéni arca. Élő példa, amelyet elérni mindenki képes lehet a saját életében.

Nevelős Géza

Akikről a templom tornya mesél

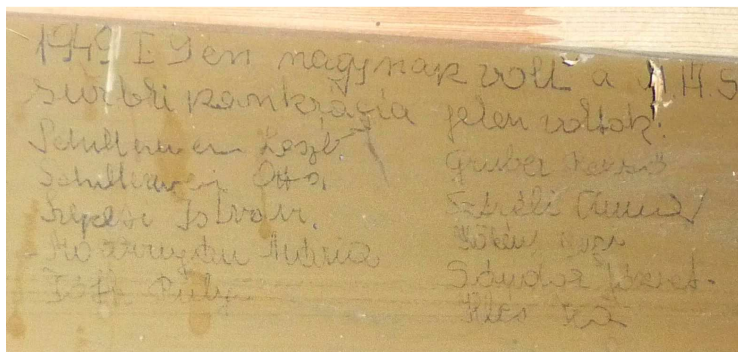
A minap, mikor felmentem a templom tornyába, hogy néhány fotót készítek a harangokról, egy érdekes dologra lettem figyelmes, mely mindezidáig valahogy nem tűnt fel. A torony deszkafalát ugyanis megkopott gyermekfirkák borítják. A félhomályban szinte alig kivehető rajzocskák egy zseblámpa fényénél máris jóval többet árulnak el magukról és alkotóikról. A falon többnyire csak ceruzával felpingált nevek, illetve kacifántos monogramok szerepelnek, de néhány esetben egyéb információk is kisilabizálhatóak. A legtöbbjük mellé évszámot is kanyarítottak alkotóik, így pontos datálásukra is mód nyílik. A feliratok 1940 és 1951 közötti, részben háborús időszakból származnak.

Ez alatt az évtized alatt sok egykori hittanos és ministráns gyermek hagyta kéznyomát a toronyban. A neveket böngészve több régi leányfalusi családnévre is bukkanhatunk.

A legkorábbi feliratok: *Prencsovszki Józsefné és Gruber Károlyné* neve, 1940.III. 24-én, illetve 1941. III. 11-én kerültek fel a falra. Lejjebb kibetűzhető *Kiss Ferenc* harangozó aláírása is, sajnos dátum nélkül. Gyermeki kéz róhatta fel a *Szabó András*, *Sunerics Gyula*, *Törökfalvy Gyula* és az *Ott József* neveket. *Schillerwein László* és *Schillerwein Ottó* aláírása, illetve kackiás monogramja pedig több helyen is visszaköszön.

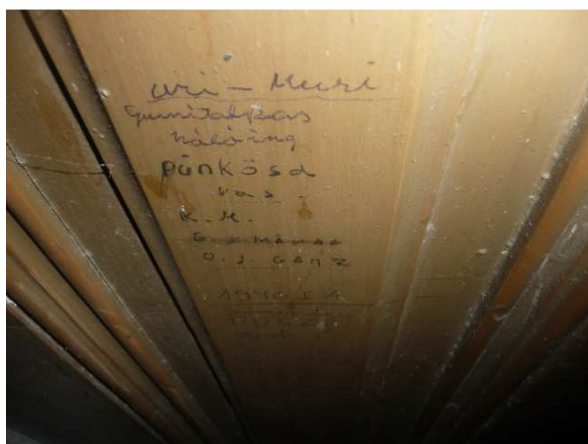
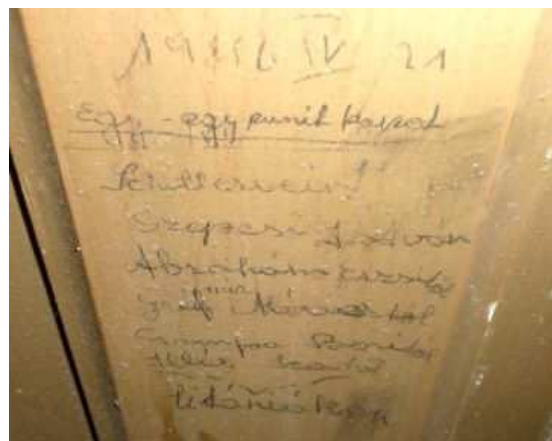

Fontosnak tartotta valaki feljegyezni, hogy *Pici* is játszott egy színdarabban *Leányfalun* 1945. XII. 8, 9, 5 órakor az iskolában, mely a *Holdkórosok* címet viselte.

A falat tovább fürkészsze arról is értesülhetünk, hogy *egy-egy puszt* kapott *Szepesi István Ábrahám Erzsitől*, *Gráf Máriától*, *Csámpa Boritól*, *Illés Icától* a litániákon.

Felette egy 1946. IV. 21-én, húsvét vasárnap felrajzolt kölнисűveg *Csámpa Borbála* meglocsolását volt hivatva megörökíteni. 1946. IV.30-án pedig a *Madarak és Fák napja*, *Vöröskő* volt valamiért, valakiknek emlékezetes esemény. A deszkába rótt betűk tanúsága szerint 1946. XII. 1-én *Béke rorátét* tartottak a templomban. Sajnos több feljegyzés nem értelmezhető pontosan, mint ahogyan a következő sem: 1949. I. 9-én nagy nap volt a M Á SZ- ába, surbli pankrácia (?) jelen voltak: *Schillerwein László*, *Schillerwein Ottó*, *Szepesi István*, *Maronyán Mária*, *Tóth Buly(?)*, *Gruber Rezső*, *Sztréli Anna*, *Kökény Juci*, *Sándor József*.

Az *Uri- Muri Gumitalpas hálóing Pünkösdi vasárnap* szókapcsolat felfejtése pedig már teljességgel lehetetlen. A háború szomorú emléket őrzik azok az 1943-44 -es rajzok, melyeken bombázó repülőgépeket örökített meg a „háborús gyermekek” generációja.

Leányfalu meglehetősen rövidke múltra tekinthet vissza, hiszen csak az 1870-es évektől kezdődött meg benépesülése. Emiatt nem bővelkedhet több százéves műemlékekben, gazdag helytörténeti adatokban. Így még *Leányfalu* egyik legrégebbi épületének, - az 1892-ben emelt *Szent Anna-templomnak* - tornyában fellelt fél évszázados 'graffitik' is képviselhetnek egy kis helytörténeti érdekességet.

A Pusztas Sándor Kultúrális Alapítvány meghív minden érdeklődőt a leányfalui PUSZTA SÁNDOR EMLÉKNAPOK programjaira

Pusztas Sándor lelkész-költő, aki 45 évig volt a Leányfalu plébánosa, 100 éve született. A nagyra becsült pap emlékére szervezzük az idei nyári programjainkat, megemlékezve szellemi és lelki örökségéről.

Minden program napján a plébánia helységében meglátogatható a Pusztas Sándor Emlékszoba, mely érdekes és bővülő gyűjteményével megismerteti a plébános életének emlékeit. Minden program előtt megemlékezünk Leányfalu, történelmünk talán legnehezebb éveiben volt lelki vezetőjéről.

2011. június 26. vasárnap - 16 órakor

ÉVEDNYITÓ a templom előtti téren (eső esetén a Faluházban tartjuk a koncertet)

GYÖNGYSZEMEK OPERETTEKBŐL

A Budapesti Operett Színház művészeinek előadásában (Fischl Mónika és Vadász Dániel, valamint Szendy Szilvi és Peller Károly)

2011. július 24. vasárnap - 16 órakor

BÚCSUNK NAPJA a templom előtti téren (eső esetén a Faluházban tartjuk a koncertet)

VUJCSICS NÉPZENEI EGYÜTTES (Magyar és délszláv utazások zenében)

2011. augusztus 28. vasárnap - 16 órakor

ÉVADZÁRÓ (a templomban)

CSÁSZÁR ANGÉLA irodalmi műsora

A koncertek ingyenesek, az adományokat a templomunk támogatására fordítjuk!

A 2011-es leányfalui római katolikus gyermektábor (Augusztus 22–26.)

Témája: Szerzetesrendek és Oltárszolgálat („Szegénység, tisztaság, engedelmesség.”)

A tábor augusztus 22-én hétfőn reggel 8:30 órakor szentmisével kezdődik. Találkozás a plébánián. Reggel 7:30 órától jöhetnek a gyermekek a 16:00 –ig. tartandó programokra.

A tábor költsége: 5.000,- Ft/fő. (testvérek esetén 2 gyermek 9.000,- Ft, 3 gyermek 12.000,- Ft), amely magában foglalja az étkezés, valamint a kirándulások és a különböző foglalkozások költségeit. Akinek a tábordíj befizetése gondot okoz, az jelezze!

26-án, pénteken a programokat követően sok szeretettel várunk minden szülőt a tábortűzhöz, szeretetlakomára. Kérem, hogy a közös asztalra hozzanak üdítőt és süteményt!

Jelentkezni lehet augusztus 14-ig a plébánián. Sok szeretettel vár minden gyereket a Szent Anna Plébánia, Zoltán atya, Ragóné Tegzes Márta és Nagy Miklósné hitoktatók, Séra Anna, Győrik Ágnes és Éliás-Szalay István!

A szentmisék rendje az évközi időben:

Hétfő, kedd, szerda, csütörtök 08:00

Péntek 17:30

minden első pénteken mise után szentségimádás

Szombat, vasárnapi előmise 17:30

Vasárnap 9:00

Családok miséje 10:30

Gyónási lehetőség: szentmisék előtt fél órával, illetve előzetes megbeszélés szerinti időpontban.

Idősek és betegek szentséggel való ellátása otthon, a hónap első péntekén, vagy előzetes megbeszélés alapján.

Római Katolikus Plébánia telefonszáma: 26/383-091

Cím: Szent Imre herceg útja 14.

Plébános: Szalay Zoltán atya

Ügyfelfogadás: csütörtök: 9:00-10:00, péntek: 16:00-17:00, vagy előzetes telefonos megbeszélés szerint

Segítse egyházközségünket! Számlaszám: 64700083-10001679 (Takarékszövetkezet)